

Yaralı Bilincin Gözyaşları

– M.Nihat Malkoç · 09 Mayıs 2009

YARALI BİLİNCİN GÖZYAŞLARI

M.NİHAT MALKOÇ

Uykulara gömdüm gözyaşlarımı... Gecenin kepçe kulaklarına fısıldadım en gizli sırlarımı... Umutların yalçın kayalıklarında kanattım yaralı bilincimi... Göklerden boşalan yağmurlar gönül heybemde sakladığım hatıralarımı azgın seline katıp götürdü. Yol yolcuya, yolcu yola küstü. Hedefe kilitlenen adımlar düş kramplarıyla öylece kalakaldılar. Ölüme giden ince ve kıvrımlı yollarda kılavuzunu kaybeden yolcu misali, sırat köprüsünün ayaklarına yapıştıysak da kaydı ayaklarımız sabun köpüğü gibi kaygan mermer taşlarından.

'Yolcu yolunda gerek' deyip düştük yollara. Yol yolcuya küserse yollar uzadıkça uzar, gidişler mahzun olur. Beyhude yere tutunur adımlar. Cevaplar kaçır soruların kapsama alanından. Akıl ve irade yangın yerine dönüşür. Ayaklar bir kez tökezlemeye dursun uçurumların eteklerinde; yerçekiminin ağırlığında hafif bir kuşkanadı gibi salınırsınız toprağın göğsünde. Korkular açılara kol kanat gerer. Biten bir öykünün umarsız kahramanı gibi açık denizlere ve acılara yelken açar gönül gemisinin rotasını kaybeden acemi kaptan...

Bilinen yanlarımız bilinmeyen yanlarımıza yenilir hatıraların ebemkuşağının altında. Şeytan üçgeninin iç açılarının toplamı 180 derece eder mi sandın? Şeytanın etki kuşağından kurtulmadıkça gönüllerdeki huzur ve emniyet, temennilerden öteye gitmez elbette. Kimliğini iblisin kirli teknesinde yoğuranlar, hamuruna ateş katarlar su yerine. O ateş yakar bir ömrü... Cam kırıklarında dolaşır da kandan azade olmayı bekleyenlerin düşünceleri kan denizlerinde görünmez olur. Dilekler yüreklere düştüğünde bileklerin gücüne galebe çalarlar. İçimize atığımız her ukde gönül sularımızı taşımak için fazladan bir damla hükmündedir.

Sevgide geç kalanların bütün mazeretleri geçersiz sayılır. Aşkın gözyaşlarında arınmayanların tövbesi kabul olur mu? Gözden akan bir sıcak damlacık gökten akan binlerce damlaya bedeldir elbet. Bir damla sıcak gözyaşı boğar bütün kirli nazarları. O bir damla ki okyanusları taşıran son iri damla hükmündedir. Gönülün barajları, yaşlarla dolarsa o şiddetli suyu hangi baraj kapısı tutabilir ki!... Kırılgan bakışların ağırlığını hangi gönül taşıyabilir? Yürek kalelerini güçlü müfrezelerle korusanız da bir aşk lafzı bütün kapıları ardına kadar açmaya muktedirdir. Aşk anafonda kimler rotasını kaybetmiş bir gülüşe kayıtsız kalabilir?

Geç kalanlar, sevda treninin son vagonuna erişseler şükür secdesine dururlar. Hiçbir mazeret aşkta geç

kalmışlığın acısını küllendirmeye yetmeyecektir. Karanlığın boşluğunda gözlerimizi kapatarak o zulmeti yok edemeyeceğimiz gibi "miş gibi" yaparak sevgisizlik bulutlarını değiştiremezsiniz. Hayatın ışığa açılan kapıları olan gözler acı gerçeklerden uzak durmaya çalışsa da yürek menziline düşen acı hissiyat gözleri yalancı çıkarır. Ten arzularına prangalar vuranlar, hakikatin sert kayalarına çarparak başını gözünü kırıp parçalarlar. Bir bakışın nelere bedel olduğunu bilmeden sevda yollarına düşenler gün ortasında şehrin işlek caddelerinde bile kaybolurlar. Kendi içinde kaybolan bir daha bulunmaz kolayca.

Aştır şehvetin kollarına destursuzca kelepçeler takan... Sevgisizlik anıtlarının mermer taşlarının gölgesinde ten arzularını titreten, yürek yüzünü güldüren, hüzün gözyaşlarına set çeken bir tatlı gülüş ve öpüştür. Ayrılık hocası bize neler öğretir kalplerin hicrete karar verdiği demlerde. Bir derin bakışın nelere bedel olduğunu, sermayesi gönül olmayanlar nerden bilebilir ki? Kim demiş aşkın zaman hududu kelebeğim ömrü kadardır. Bir mum alevinin titremesi bile kalpteki aşk titreşimini galeyana getirmeye muktedirdir.

Aşklar hep berabere biten müsabakalar gibidir. Yüksek ihtiraslar bile durulur sevda iklimlerinde. Sevdalar ayrılıkların örsünde dövüldükçe daha bir güçlenirler, direniş mukavemetleri o derece artar besbelli. Kavuşmalar yürek bağlarını gevşetir kanımca. Acı ve gözyaşı sunan aşklar en akil bir öğretmenden daha çok şey öğretirler bize. Onların rahle-i tadrifatından geçerek yangınlarda diri kalmayı öğreniriz. Tazelik güzelliği, güzellik tazeliği besler. Doyumsuz arzuların batağında çırpınanlar, düşmanın insafına güvenenler kadar irade fakirleridir. Oysa sevgi ve aşk, bizi hayata bağlayan hücrelerin yenilenmesidir.